جهان‌نما

جان مرشایمر؛ استاد دانشگاه شیکاگو

چرا غرب در ایجاد بحران اوکراین مقصر است؟

جنگ اوکراین خطرناک‌ترین مناقشه بین‌المللی از زمان بحران موشکی کوبا در سال ۱۹۶۸ به بعد است. اگر بخواهیم جلوی بدتر شدن بحران را بگیریم و راهی برای پایانش پیدا کنیم، درک ریشه‌های آن ضروری است.

هیچ تردیدی وجود ندارد که ولادیمیر پوتین جنگ را شروع کرد، اما اینکه او چرا این کار را کرد، مسئله‌ای دیگر است. دیدگاه غالب در غرب این است که او قدرت‌طلب است و می‌خواهد یک روسیه بزرگ‌تر را در محدوده نفوذ شوروی سابق ایجاد کند؛ بنابراین، از نظر غرب، پوتین تنها مسئول جنگ اوکراین است، اما این داستان غلط است. غرب و به‌خصوص آمریکا، اصولا به‌خاطر این بحران که در فوریه ۲۰۱۴ شروع شد، مسئول هستند. حالا این بحران به جنگی تبدیل شده که نه‌تنها ویرانی اوکراین را رقم زده که این پتانسیل را هم دارد که به جنگی هسته‌ای بین ناتو و روسیه تبدیل شود.

مشکل اوکراین در واقع در نشست ناتو در بخارست در سال ۲۰۰۸ شروع شد؛ وقتی که دولت جورج بوش این سازمان را مجبور کرد تا اعلام کند اوکراین و گرجستان اعضای آن خواهند شد. رهبران روسیه بلافاصله با خشم، واکنش نشان دادند و این تصمیم را تهدیدی وجودی علیه روسیه خواندند و وعده دادند که آن را خنثی خواهند کرد. همان زمان گفته می‌شد که پوتین گفته که اگر قرار است اوکراین به ناتو ملحق شود، این کار را بدون کریمه و مناطق شرقی انجام خواهد داد. آمریکا اما خطوط قرمز مسکو را نادیده گرفت و به تلاش‌هایش برای تبدیل اوکراین به خاکریز غرب در مرزهای روسیه ادامه داد. این استراتژی شامل ۲ عنصر دیگر می‌شد: نزدیک کردن اوکراین به اتحادیه اروپا و تبدیل آن به یک دمکراسی هواخواه آمریکا.

این تلاش‌ها در نهایت خصومت‌ها را در فوریه ۲۰۱۴ به اوج رساند؛ بعد از آنکه قیام مردمی (مورد حمایت آمریکا) باعث شد تا ویکتور یانوکوویچ، رئیس‌جمهور هواخواه روسیه، از کشور فرار کند. در واکنش، روسیه کریمه را از اوکراین گرفت و به گسترش یک جنگ داخلی در منطقه شرقی دونباس کمک کرد.

دومین تقابل بزرگ در دسامبر ۲۰۲۱ شکل گرفت و مستقیما به جنگ فعلی منجر شد. دلیل اصلی این بود که اوکراین در حال تبدیل شدن به یک عضو غیررسمی ناتو بود. این فرایند در سال ۲۰۱۷ شروع شد؛ وقتی که دولت ترامپ تصمیم گرفت به کی‌یف سلاح‌های دفاعی بفروشد. این سلاح‌ها اما به چشم مسکو و متحدانش در دونباس، هجومی می‌آمدند. دیگر کشورهای ناتو هم درگیر ماجرا شدند و سلاح به اوکراین فرستادند، نیروهای آن را آموزش دادند و اجازه دادند که این نیروها در مانورهای هوایی و دریایی مشترک شرکت کنند. در جولای ۲۰۲۱، اوکراین و آمریکا به‌صورت مشترک میزبان تمرین نظامی در دریای سیاه شدند که نیروهای دریایی ۳۲کشور در آن حاضر بودند. این عملیات، چنان روسیه را تحریک کرد که نزدیک بود به یک ناو انگلیسی شلیک کند. این ناو، عمدا وارد منطقه‌ای شده بود که روسیه قلمروی دریایی خود می‌داند.

ارتباط بین آمریکا و اوکراین در دولت بایدن حتی وسیع‌تر شد. این تعهد، در یک سند مهم (منشور شراکت استراتژیک آمریکا و اوکراین) که در ماه نوامبر امضا شد منعکس شده است. هدف این سند این است که اوکراین اصلاحات لازم را ایجاد کند تا بتواند عضو «نهادهای اروپایی-آتلانتیکی» شود. مبنای همکاری‌های ۲ کشور هم بیانیه نشست بخارست ۲۰۰۸ است.

تعجب‌برانگیز نبود که روسیه این شرایط جدید را غیرقابل تحمل دانست و با اعزام ارتش خود به مرز اوکراین، جدیت خود در این مسئله را به واشنگتن نشان داد، اما این کار اثری نداشت و دولت بایدن باز هم به اوکراین نزدیک‌تر شد. این باعث شد تا روسیه وارد یک تقابل تمام عیار دیپلماتیک در ماه دسامبر ۲۰۲۱ شود. آنطور که سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه گفته بود: «ما به نقط جوش خود رسیدیم.» روسیه خواستار تضمین کتبی شد که اوکراین هرگز عضو ناتو نشود و ناتو تجهیزات و نیروهایی را که از سال ۱۹۹۷ به شرق اروپا فرستاده، برگرداند. مذاکرات در این‌باره شکست خورد و یک ماه بعد، پوتین دستور حمله به اوکراین را صادر کرد تا تهدیدی را که از جانب ناتو می‌دید، حذف کند.

غرب، نه گسترش ناتو به شرق که رویکرد توسعه‌طلبانه پوتین را دلیل بحران امروز می‌داند. ناتو می‌گوید که این پیمان دفاعی است، اما باید دید فعالیت‌های ناتو در نگاه مسکو چگونه دیده می‌شود. پوتین می‌داند که اشغال مناطق وسیعی از شرق اروپا گران تمام خواهد شد، اما از زمان نشست ۲۰۰۸ بخارست، رهبران روسیه گفته‌اند که از نظر آنها پیوستن اوکراین به ناتو، تهدیدی علیه موجودیت‌شان است که باید جلوی آن گرفته شود.

رهبران اروپا، تا قبل از سال ۲۰۱۴ روسیه را تهدیدی نظامی نمی‌دانستند، اما وقتی که بحران شروع شد، سیاست‌سازان در آمریکا و اروپا نمی‌توانستند اعتراف کنند که روسیه را با تلاش برای پیوند دادن اوکراین با غرب تحریک کرده‌اند. آنها گفتند که دلیل عمده بحران، علاقه روسیه برای بازپس‌گیری سرزمین‌های از دست رفته شوروی و فتح اوکراین است. اینها در حالی است که از دهه ۱۹۹۰، کارشناسان سیاست خارجی آمریکا بارها درباره توسعه ناتو هشدار داده بودند. از نظر رهبران روسیه اما اتفاقی که در اوکراین افتاده، هیچ ربطی به علاقه آنها به بازگرداندن عظمت امپراتوری‌های گذشته روسیه ندارد و رسیدگی به تهدیدی است که آینده کشورشان را هدف گرفته است.

آمریکا و متحدانش شاید بتوانند جلوی پیروزی روسیه را بگیرند، اما اوکراین به‌شدت آسیب خواهد دید؛ البته اگر تکه‌تکه نشده باشد. علاوه بر آن، خطر افزایش تنش‌ها در جاهایی فراتر از اوکراین هم وجود دارد. فراتر از همه اینها خطر جنگ هسته‌ای است. غرب فقط روسیه را پس نمی‌زند بلکه به اقتصاد آن ضربات پایدار و کاری می‌زند. این یعنی یک قدرت بزرگ به لبه پرتگاه هل داده می‌شود. در آن صورت پوتین ممکن است به سلاح هسته‌ای رو بیاورد.

فعلا نمی‌توان گفت که این نبرد در چه شرایطی به پایان می‌رسد، اما اگر عامل اصلی آن را ندانیم، نمی‌توانیم قبل از اینکه اوکراین نابود شود و ناتو وارد جنگ با روسیه شود، جلوی آن را بگیریم.

منبع: مجله اکونومیست

بنای یادبود ارتش سرخ شوروی در پایتخت بلغارستان ■ عکس: AFP

روسیه یا غرب؟ بلغارستان بر سر دوراهی

جنگ اوکراین باعث شده تا شکاف میان طرفداران روسیه و غرب در جامعه و دولت بلغارستان تشدید شود

گزارش

بلغارها روابط تاریخی عمیقی با روس‌ها دارند اما جنگ اوکراین شکاف موجود در جامعه بلغارستان را میان آنها که طرفدار روسیه هستند و آنها که به غرب علاقه‌مندند عمیق‌تر کرده است.

بلغارستان از حدود ۲ قرن پیش روابط مدرن خود را با روسیه آغاز کرد؛ زمانی که روسیه به‌دنبال منافع ژئوپلیتیک در بالکان و دسترسی استراتژیک به تنگه‌های ترکیه بود. این روابط به مرور تا حدی نزدیک شد که در قرن ۱۹ میلادی، روسیه به واسطه مشابهت‌های زبانی با بلغارها از جنبش آزادی‌بخش بلغارستان علیه حکومت عثمانی حمایت کرد و در جنگ روسیه-عثمانی در سال‌های ۱۸۷۷ و ۱۸۷۸ بلغارستان را از سلطه عثمانی‌ها نجات داد. همین رویکرد حامیانه و پدرانه روسیه در میان بلغارها نوعی حس وابستگی عمیق به شوروی ایجاد کرد. در اواخر قرن نوزدهم اما نوعی تمایل به جریان اروپا به‌ویژه آلمان در بلغارستان ایجاد شد. این حس اما نتوانست از شدت وابستگی بلغارستان به مسکو بکاهد. از شدت وابستگی به مسکو حتی پس از فروپاشی اتحادیه شوروی در سال ۱۹۸۹ هم کاسته نشد.

سال‌های پس از فروپاشی شوروی، دورانی بود که سنگ بنای یک دوراهی تاریخی برای بلغارستان گذاشته شد. جامعه بلغارستان از همان سال‌ها بر سر اینکه باید به سمت روسیه متمایل باشد یا اروپا، تردید داشت و دچار دو دستگی بود. به این ترتیب از همان‌سال‌هایی که روند نزدیکی دو سوی آتلانتیک آغاز شد، در هر بزنگاه سیاسی چالش‌برانگیزی در بلغارستان، جریان‌های دوست و دشمن روسیه هم سر بر می‌آوردند. چالش‌های سیاسی، از جمله در سال ۲۰۱۴ همزمان با الحاق کریمه به روسیه، بارها گریبان بلغارستان را گرفته و امروز با شدت گرفتن درگیری نظامی میان روسیه و اوکراین، دولت و افکار عمومی را در این کشور بار دیگر با دودستگی مواجه ساخته است.

دودستگی در دولت

سفیر روسیه در اوایل ماه جاری میلادی در مراسم سالگرد آزادی بلغارستان حضور پیدا کرد، اما همزمان با این مراسم، غیر از آنکه حمله روسیه به اوکراین آغاز شد، رویدادهای دیگری در جریان بود که روابط بلغارستان و روسیه را در مرز تنش قرار داد. یک ژنرال بلغاری به اتهام جاسوسی برای روسیه دستگیر شد و کریل پتکوف، نخست‌وزیر بلغارستان، استفان یِنف، وزیر دفاع را به اتهام طرفداری از مسکو در بحبوحه جنگ اوکراین، برکنار کرد. اخراج یِنف نشانه‌ای از دودستگی عمیق داخلی در دولت ائتلافی بلغارستان است؛ دولتی که در آخرین ماه سال ۲۰۲۱ کار خود را آغاز کرده است. از زمان حمله روسیه به اوکراین، پتکوف برای کاهش تنش میان اعضای دولت، متشکل از ۲ گروه سوسیالیست‌های طرفدار روسیه و اصلاح‌طلبان طرفدار غرب با مشکلات زیادی مواجه بوده است. سوسیالیست‌ها اگرچه در کلام حمله روسیه به اوکراین را محکوم کرده‌اند، اما در پارلمان اروپا و بلغارستان به وضع تحریم علیه روسیه و ممنوعیت فعالیت رسانه‌های روسی اسپوتنیک و راشاتودی در اروپا رأی مخالف داده‌اند. وب سات دویچه‌وله، به نقل از رومنا فلیپووا، تحلیلگر سیاسی مؤسسه گلوبال آنالکتیک در صوفیه، نوشته است: این اختلاف نظر در دولت بلغارستان به حدی شدید است که می‌تواند پایه‌های دولت جدید را متزلزل سازد.

افشای جاسوسی ژنرال والنتین تسانکوف، ضربه شدید دیگری بر پیکره دولت بلغارستان وارد کرد. درپی انتشار این خبر وزارت خارجه بلغارستان سفیر روسیه را فراخواند و ۲ دیپلمات روس را اخراج کرد. درصورتی که اتهامات این ژنرال ارتشی به اثبات برسد، این نظریه که روسیه پس از جنگ سرد دائما در آژانس‌های اطلاعاتی بلغارستان نفوذ داشته به واقعیت تبدیل خواهد شد.

شکاف در افکار عمومی

تنها سوسیالیست‌ها نیستند که قشر طرفدار روسیه بلغارستان را تشکیل می‌دهند. در میان ملی‌گرایان و دستگاه‌های امنیتی این کشور هم گروهی به‌صورت سنتی طرفدار روسیه هستند. همچنین افکار عمومی بلغارستان نسبت به ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه نوعی احساس همدلی دارد. نتایج یک نظرسنجی جدید که در اوایل سال ۲۰۲۲ در بلغارستان انجام شده نشان می‌دهد که حدود ۵۰درصد از مردم بلغارستان نسبت به پوتین نگاهی مثبت دارند. در مقابل، ۴۰درصد از مردم نسبت به عضویت بلغارستان در ناتو نگاه مثبت دارند. طبق این نظرسنجی پیش از آغاز جنگ اوکراین، فقط ۲۸درصد از مردم گفتند که با مشارکت بیشتر بلغارستان در ناتو موافق هستند.

اما اتفاقاتی که در حمله روسیه به اوکراین رخ داده، درحال تغییر دادن افکار عمومی است. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند که پس از آغاز حمله، میزان حمایت از پوتین در بلغارستان ۳۲درصد کاهش پیدا کرده است. همزمان، اختلاف‌نظرها بر سر بنای یادبود ارتش شوروی سابق در مرکز شهر صوفیه نیز بالا گرفته است. طرفداران روسیه این بنای یادبود را نماد آزادی از چنگ فاشیسم می‌دانند و طرفداران غرب آن را نماد سرکوب‌های شوروی. هفته گذشته با آغاز اعتراضات ضدروسیه و ضدجنگ در بلغارستان، طرفداران اوکراین این بنا را مشابه پرچم اوکراین رنگ‌آمیزی کردند و علیه روسیه شعار دادند. اعتراضات ضدجنگ در بلغارستان به خوبی دودستگی ایجاد شده در جامعه و دولت این کشور بر سر موضوع حمایت از روسیه یا غرب را نمایان می‌سازد.

اسب تروای روسیه

بلغارستان در سال ۲۰۰۴ به ناتو پیوست، در سال ۲۰۰۶ توافقنامه‌ای برای تاسیس پایگاه آموزش نظامی با آمریکا امضا کرد و در سال ۲۰۰۷ هم عضو اتحادیه اروپا شد. تمامی این تحولات، کام روسیه را تلخ کرد. درحقیقت هردولتی که در بلغارستان در راس قدرت قرار گیرد، در دل چنین تنش‌هایی راهی دشوار برای تصمیم‌گیری در پیش خواهد داشت. دو دستگی بر سر انتخاب میان روسیه یا غرب همیشه بلغارستان را در موقعیتی بسیار شکننده و حساس قرار داده است، زیرا روسیه همواره اهرم‌های فشار عموما اقتصادی علیه بلغارستان را در دست داشته است. بلغارستان به‌عنوان یکی از فقیرترین اعضای اتحادیه اروپا، وابستگی اقتصادی شدیدی به روسیه دارد و از سویی دیگر تمایلی به از دست دادن حمایت ناتو و اتحادیه اروپا ندارد.

بلغارستان در اروپا همواره به شکل یک ناهنجاری دیده شده زیرا با وجود عضویت در ناتو و اتحادیه اروپا، روابط بسیار نزدیکی با روسیه داشته است. از این رو، این کشور را اسب تروای روسیه می‌نامند. شراکت ۲ کشور در دوران جنگ سرد باعث شد بلغارستان به‌شدت به انرژی روسیه وابسته باقی بماند. بیش از ۸۵درصد از گاز بلغارستان از روسیه تامین می‌شود، تنها پالایشگاه نفت بلغارستان که بیش از ۶۰درصد سوخت مورد نیاز کشور را تامین می‌کند، توسط روسیه اداره می‌شود و سوخت و قطعات تنها نیروگاه هسته‌ای بلغارستان را هم روسیه تامین می‌کند. بلغارستان همچنین برای نگهداری و تعمیر جت‌های جنگنده و تانک‌های خود به روسیه نیازمند است. روسیه از مهم‌ترین شرکای تجاری بلغارستان به شمار می‌رود و اعمال تحریم‌های اقتصادی علیه مسکو، همواره بلغارستان را با مشکلات اقتصادی-اجتماعی مواجه ساخته است. باوجود تلاش‌هایی که این کشور از سال ۲۰۱۸ با هدف متنوع‌سازی منابع تامین انرژی آغاز کرده، هنوز در حوزه انرژی به اندازه‌ای آسیب‌پذیر است که نخست‌وزیر این کشور در پی حمایت از تحریم‌های اقتصادی اخیر علیه روسیه، خواستار مستثنا شدن واردات نفت و گاز بلغارستان از روسیه در تحریم‌های اتحادیه اروپا شده است.

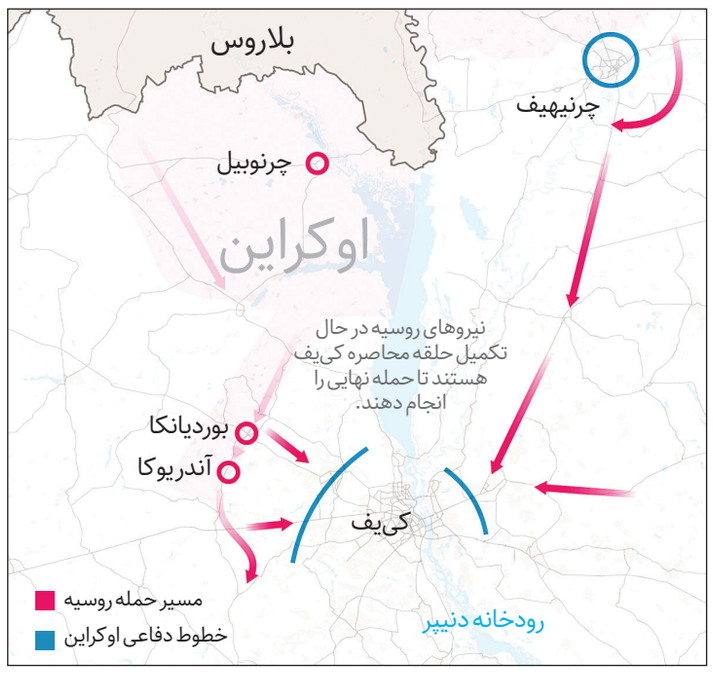

مکث

خط خبر

- درگیری‌ها در منطقه شمال غرب کی‌یف ادامه دارد و نظامیان روسیه گام به گام به این شهر نزدیک می‌شوند. فاصله این نیروها با مرکز شهر کی‌یف، ۲۵کیلومتر اعلام شده است.
- ویکتور گلویچ، فرمانده نیروهای مسلح بلاروس اعلام کرده که کشورش برنامه‌ای برای همراهی با روسیه برای حمله به اوکراین ندارد اما نیروهای ویژه خود را به مرز با اوکراین اعزام می‌کند تا جایگزین نیروهایی شوند که درحال حاضر در این مناطق مستقر هستند.
- مسجد سلطان‌سلیمان در شهر ماریوپل هدف موشک‌های نیروهای روسیه قرار گرفت. بیش از ۸۰نفر از جمله کودکان در این مسجد پناه گرفته بودند.
- بمباران‌های روسیه در اوکراین همچنان ادامه دارد و حملاتی در شرق این کشور، در شهر دنیپرو و ۲ فرودگاه در غرب لوتسک و ایوانو-فرانسکیو گزارش شده است.
- دولت اوکراین می‌گوید که از سرگیری بمباران شهر ماریوپل در جنوب شرق اوکراین، روند تخلیه غیرنظامیان را مختل کرده است.

نقل‌قول

جوزپ بورل

مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا

چیزهایی را پیشنهاد دادیم که نمی‌توانستیم تضمین کنیم، به‌ویژه پیوستن اوکراین به ناتو. من فکر می‌کنم اشتباه بود که قول‌هایی دادیم که نتوانستیم به آنها عمل کنیم. غرب در ایجاد روابط با روسیه اشتباهاتی داشته است. فرصت نزدیک‌تر کردن روسیه به غرب برای کنترل آن را از دست دادیم. (یورونیوز)

امیرخان متقی

سرپرست وزارت خارجه طالبان

با وجود آنکه هنوز حکومت سرپرست افغانستان را به رسمیت نشناخته‌اند و در این زمینه ملاحظاتی وجود دارد، اما عملا رفتار و روابط دیپلماتیک کشورها با ما به‌صورت یک حکومت رسمی و به رسمیت شناخته شده است. اصلاحات در حکومت طالبان صورت‌گرفته اما زمان تشکیل حکومت فراگیر مشخص نیست. (آناتولی)

خبر

پیشنهاد جمهوری آذربایجان برای عادی‌سازی روابط با ارمنستان

جیحون بایرام‌اف، وزیر امور خارجه جمهوری آذربایجان که برای شرکت در مجمع دیپلماسی آنتالیا به این شهر سفر کرده، دلیل اصلی عدم‌ارتباط چندین‌ساله ارمنستان و آذربایجان را موضوع اشغال دانست و گفت: همه می‌دانیم که ارمنستان بیش از ۳۰سال، خاک آذربایجان را اشغال کرده بود. به گزارش خبرگزاری آناتولی، بایرام‌اف گفت: با وجود ۴ قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد به نفع آذربایجان، نتیجه‌ای درخصوص اشغالگری حاصل نشد، این نیز یکی از موانع اصلی بر سر راه برقراری روابط بود. او ضمن اشاره به اعلام آمادگی الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان، برای امضای پیمان صلح دائمی با ارمنستان، گفت: نزدیک به یک سال است که هیچ پاسخی به پیشنهاد ما از سوی ارمنستان داده نشده است. آماده عادی‌سازی روابط با ارمنستان هستیم.

کیوسک

THE TIMES
SATURDAY
Eat! The most delicious cheese recipes. Ever
The best places for Sunday lunch
Kyiv ready to face the onslaught

روزنامه تایمز [انگلیس]

کی‌یف در آستانه حمله

روزنامه تایمز لندن نوشته که نیروهای روسیه برای حمله به پایتخت اوکراین آماده می‌شوند و این حمله می‌تواند به کشتار مردم این شهر منجر شود. نیروهای روسیه کی‌یف را محاصره کرده‌اند و قدم به قدم به این شهر نزدیک می‌شوند. همزمان، دولت اوکراین اعلام کرده که در برابر روسیه تسلیم نمی‌شود.

هشدار سازمان ملل درباره کشتار کودکان در یمن

خاورمیانه

افزایش خشونت‌ها در ۲ ماه اخیر در یمن، باعث افزایش تلفات کودکان در این جنگ شده و به‌گفته سازمان ملل، ۴۷کودک و نوزاد در ماه‌های ژانویه و فوریه (۲ما ابتدای سال جاری میلادی) جان خود را به خاطر جنگ از دست داده‌اند و یا معلول شده‌اند.

به نوشته وب‌سایت الجزیره، براساس گزارش جدید یونیسف، کودکان، نخستین قربانیان جنگ هستند و بیشتر از دیگران از آن آسیب می‌بینند. در این گزارش آمده که دست‌کم ۱۰هزار کودک در جنگ یمن از سال ۲۰۱۵ تاکنون کشته یا مجروح شده‌اند. ائتلاف تحت رهبری عربستان سعودی در این سال جنگ علیه فقیرترین کشور خاورمیانه را آغاز و زندگی را بر مردم این کشور جهنم کرد.

کودکان در اوکراین هم قربانی جنگ شده‌اند و پنجشنبه، یک مقام پارلمانی اوکراین گفته است که از زمان حمله روسیه به این کشور، دست‌کم ۷۱کودک کشته و بیش از ۱۰۰کودک دیگر هم مجروح شده‌اند. صدها هزار نفر در یمن به‌صورت مستقیم و یا غیرمستقیم به‌خاطر جنگ جان خود را از دست داده‌اند.

فیلیپ دواملە، نماینده یونیسف در امور یمن گفته است: «خشونت، بدبختی و گرسنگی در یمن عمومیت پیدا کرده و شرایط بسیار وخیم، زندگی میلیون‌ها کودک و خانواده‌هایشان را به چالش کشیده است.»

جنگ یمن خدمات عمومی مانند خدمات بهداشتی و مدارس را ویران کرده و میلیون‌ها نفر را مجبور به ترک خانه‌هایشان کرده است.

براساس گزارش‌های سازمان ملل، حدود ۸۰درصد مردم در یمن، برای ادامه حیات، به کمک‌های خارجی نیاز دارند.

مناقصه عمومی شماره ۱۴۰۰/۵۲۸

شرکت خدمات انفورماتیک (سهامی عام)

شرکت خدمات انفورماتیک (سهامی عام) informatics services corporation

در نظر دارد تأمین لایسنس مورد نیاز خود به شرح ذیل را از طریق مناقصه عمومی واگذار نماید.

موضوع مناقصه	مهلت دریافت اسناد و تحویل پاکات پیشنهادی	سپردهٔ شرکت در مناقصه
تأمین و تحویل لایسنس، مطابق مشخصات مندرج در اسناد مناقصه	تا ساعت ۱۵:۰۰ روز چهارشنبه مورخه ۱۴۰۱/۰۱/۲۴	ضمانتنامه بانکی و یا واریز وجه به میزان ۲۰۱۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال

شرایط اخذ اسناد

از کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط دعوت به عمل می آید جهت اخذ اسناد مناقصه در ساعات اداری (۸ الی ۱۶)، به نشانی: تهران، بلوار میرداماد، میدان مادر، خیابان شاه نظری، خیابان مددکاران (نظام سابق)، تقاطع خواجوی، پلاک ۶، طبقه همکف، دبیرخانه مناقصات (آقای شجاعی - شماره تماس ۲۷۳۷۰) مراجعه نمایند. جهت اخذ اسناد مناقصه ارائه مدارک ذیل الزامی است:

- معرفی‌نامه معتبر از جانب شرکت مناقصه‌گر.
- ارائه گواهینامه معتبر رتبه بندی از سازمان برنامه و بودجه کشور در زمینه ارایه و پشتیبانی نرم‌افزارهای خارجی

محل تحویل پاکات پیشنهادی، آدرس فوق، دبیرخانهٔ مرکزی شرکت خدمات انفورماتیک می‌باشد.

شرکت خدمات انفورماتیک در رد یا قبول پیشنهادات ارائه شده مختار بوده و هزینه درج آگهی بر عهده برنده مناقصه خواهد بود.